

1. Ось тому, маючи за милосердя Божим таке служіння, ми не тратимо відваги,
2. але ми відреклися тайного сорому, не ходячи в хитрості та не перекручуючи Божого Слова, але з'явленням правди доручуємо себе кожному сумлінню людському перед Богом.
3. Коли ж наша Євангелія й закрита, то закрита для тих, хто гине,
4. для невірних, яким бог цього віку засліпив розум, щоб для них не засяяло світло Євангелії слави Христа, а Він образ Божий.
5. Бо ми не себе самих проповідуємо, але Христа Ісуса, Господа, ми ж самі раби ваші ради Ісуса.
6. Бо Бог, що звелів був світлу засяяти з темряви, у серцях наших засяяв, щоб просвітити нам знання слави Божої в Особі Христовій.
7. А ми маємо скарб цей у посудинах глиняних, щоб велич сили була Божа, а не від нас.
8. У всьому нас тиснуть, та не потиснені ми; ми в важких обставинах, але не впадаємо в розпач.
9. Переслідують нас, але ми не полишені; ми повалені, та не погублені.
10. Ми завжди носимо в тілі мертвість Ісусову, щоб з'явилося в нашому тілі й життя Ісусове.

11. Бо завсіди нас, що живемо, віддають на смерть за Ісуса, щоб з'явилося Ісусове в нашому смертельному тілі.

12. Тому то смерть діє в нас, а життя у вас.

13. Та мавши того ж духа віри, за написаним: Вірував я, через те говорив, і ми віруємо, тому то й говоримо,

14. знавши, що Той, Хто воскресив Господа Ісуса, воскресить з Ісусом і нас, і поставить із вами.

15. Усе бо для вас, щоб благодать, розмножена через багатьох, збагатила подяку на Божу славу.

16. Через те ми відваги не тратимо, бо хоч нищиться зовнішній наш чоловік, зате день-у-день відновляється внутрішній.

17. Бо теперішнє легке наше горе достачає для нас у безмірнім багатстві славу вічної ваги,

18. коли ми не дивимося на видиме, а на невидиме. Бо видиме дочасне, невидиме ж вічне!